

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ:ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΙΣΘΩΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

"Απόφασή μας είναι να κάνουμε έκκληση στην τάξη των μισθωτών να πάρει τα όπλα για να προβάλλει στους έκμεταλλευτές της τό μοναδικό επιχείρημα που μπορεί να θεωρηθεί αποτελεσματικό:ΒΙΑ.Μολονότι περιμένουμε ελάχιστα από την καθιέρωση του οκτώωρου,υποσχόμαστε με πίστη να βοηθήσουμε τ'αδέρφια μας που βρίσκονται σε μειονεκτικότερη θέση σ'αυτή την ταξική πάλη με όλα τα μέσα και τη δύναμη που διαθέτουμε,έφόσον κι'αυτοί θα συνεχίσουν να διατηρούν ένα ανοιχτό και άποφασισμένο μέτωπο ενάντια στους κοινούς μας καταπιεστές,τους άριστοκράτες αλλήτες και τους έκμεταλλευτές.Ή πολεμική μας κραυγή είναι: ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΓΕΝΟΥΣ!"

(Από την απόφαση που πήρε τό Κεντρικό Έργατικό Συνδικάτο του Σικάγου τό 1885 μετά από εισήγηση του Αύγουστου Σπάιζ,του άναρχικού που άπαγχονίστηκε για τά γεγονότα της Πρωτομαγιάς.του 1886.Λίγο πριν άπ'τό Μάη του '86 συμμετείχαν στό Κεντρικό Έργατικό Συνδικάτο 22 συνδικάτα που άποτελοΰσαν και την συντριπτική πλειονότητα των συνδικάτων του Σικάγου.)

Τήν Πρωτομαγιά του 1886 και τίς επόμενες μέρες,κορυφώνεται στό Σικάγο ό άγώνας των εργαζόμενων για τή μείωση των ώρων εργασίας σέ οκτώ. Ξεσποΰν άπεργιακές ταραχές άπ'τίς όποιες οί περισσότερες είναι αίματηρές και κατά τή διάρκειά τους,ή άστυνομία δολοφονεί έν ψυχρώ 4 εργάτες.Στίς 4 Μάη,στή διάρκεια μιās συγκέντρωσης άπό άπεργούς εργάτες πέφτει μιιά βόμβα και σκοτώνει 7 μπάτσους.Κατηγοροΰνται γι' αυτό 8 άναρχικοί, καταδικάζονται σέ θάνατο οί Αύγ.Σπάιζ,Πάρσονς, Ένγκελ,Φίσερ,Λίνγκ και,τελικά,άπαγχονίζονται οί τέσσερις πρώτοι ένώ ό Λίνγκ προτιμά να αυτοανατιναχτεί μέ δυναμίτη την προηγούμενη τής έκτέλεσής του.Ποτέ δέν άποκαλύφθηκε ποιός είχε ρίξει τή βόμβα.

Για άρκετές δεκαετίες άπό τότε,ή πρωτομαγιά,γίνεται ό μόνιμος επιλάτης των άφεντικών καθώς αυτή άποτελεεί άπορμή για γενικευμένες συγκρούσεις που άμφισβητούν την καπιταλιστική τάξη πραγμάτων.

Αλλά άκόμα και σήμερα,σ'όλα τά γεωγραφικά μήκη και πλάτη,που και που εμφανίζεται τό φάντασμα των εργατών του Σικάγου.Πρόσφατα στην Ελλάδα,τή πρωτομαγιά του '77,οί άναρχικοί,δρώντας καταλυτικά,μαζύ μέ λίγες έκατοντάδες άλλους εργαζόμενους, συγκρούστηκαν μέ τίς δυνάμεις καταστολής σπιλώνοντας τή φιέστα των εργατοπατέρων και των κομματικών γραφειοκρατών.Μ'αυτόν τον τρόπο,στό μέτρο του έφικτού,άντιδράσαμε στή σύγχρονη διαστρέβλωση και στον σύγχρονο έκφυλισμό της πρωτομαγιάς,άπό σύμβολο των άγώνων για τήν κατάργηση του συστήματος της μισθωτής εργασίας σέ μέρα έννικης όμοψυχίας και ταξικής συνεργασίας.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ

Ή ήττα των εργατικών επαναστάσεων στίς άρχές του αιώνα μας επέτρεψε στό κεφάλαιο να άφομοιώσει την Πρωτομαγιά,που έτσι μετατράπηκε σέ τελετουργική κατανάλωση λίγης έκτόνωσης:τήν επόμενη μέρα οί εργάτες μπορούν να χτυπήσουν κάρτα στό εργοστάσιο και να εργαστούν μέ νέες δυνάμεις.Τήν επόμενη μέρα οί εργάτες ξαναγυρνούν στό εργοστάσιο όχι για να σαμποτάρουν τήν παραγωγή ούτε για να οικειοποιηθούν αυτό που τους άνήκει (τά κτίρια,τίς μηχανές,τό στόκ που ύπάρχει ή άκόμα,τήν εργασιακή τους δύναμη),ξαναγυρνούν στό έρ-

γοστάσιο για να δουλέψουν και πάλι και να παράγουν κέρδος για τους έκμεταλλευτές τους.

Μέσα σ'αυτόν τον καθημερινό κύκλο του κέρδους και της βαρβαρότητας του "πολιτισμένου" κόσμου — που ποτέ δέν ύπήρξε τόσο "πολιτισμένος" και συνάμα τόσο άπάνθρωπος — ή Πρωτομαγιά δεσπόζει για τήν έξουσία σά μέρα των λουλουδιών,δεσπόζει για τήν άριστερή της έκδοχή και τους συνδικαλιστές ήγέτες-νταβαντζήδες σάν μέρα κατά την όποία ή μισθωτή εργασία φοράει τά καλά της βγαίνοντας στην άγορά για να πουληθεί άκριβότερα.Ή ΓΣΕΕ,ή έκπορευμένη θέληση των εργατών και τό ΚΚΕ,τό κόμμα της καταστολής και χειραγώγησης,σφαγιάζουν μέ την καθημερινή τους πρακτική κάθε φωνή του εργαζόμενου για ζωή.

Άκριβώς έτσι,τό περιεχόμενο των άγώνων του 1886 γίνεται ιδιοκτησία των επίδοξων ιδιοκτητών του προλεταριάτου.Ή Πρωτομαγιά μετατρέπεται σέ γιορτή των λουλουδιών,σέ γιορτή της εργασίας,σέ έξύμνηση της μισθωτής σκλαβιάς... Άλλά άν σήμερα ή πρωτομαγιά είναι γιορτή των λουλουδιών και γιορτή της μισθωτής εργασίας ώστόσο δέν είναι γιορτή των εργαζόμενων.Γιατί την πρωτομαγιά οί εργαζόμενοι είναι οί γελωποιοί στή φιέστα που διοργανώνουν τ'άφεντικά τους,γιατί οί εργαζόμενοι δέν γιορτάζουν,γιατί οί εργαζόμενοι θά γιορτάσουν μιιά και καλή πάνω στό πτώμα του παλιού κόσμου...

ΚΑΘΕ ΩΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΩΡΑ

ΚΛΕΜΜΕΝΗ ΑΠ'ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Σήμερα που τό καπιταλιστικό σύστημα άναπτύσσεται δίνοντας έξαντλητικά άνεβασμένους ρυθμούς παραγωγής έμείς είμαστε άναγκασμένοι να άφιερώνουμε τον περισσότερο ένεργό χρόνο μας στην εργασία.Σέ μιιά εργασία που έχει προορισμό να παράγει άχρηστα προϊόντα,δηλαδή έμπορεύματα,προορισμένα για τήν άγορά δηλαδή προορισμένα για να γεμίζουν τά ταμεία των κεφαλαιοκρατών.

Ή δική μας άνταμοιβή για τό τεράστιο αυτό κομμάτι της δραστηριότητάς μας που χάνεται μέσα στην διαδικασία της παραγωγής έξακολουθεί να είναι ένας μι-

σθός, ένα μεροκάματο άνικανο νά ίκανοποιήσει άκόμα και τίς επίπλαστες άνάγκες πού μās επιβάλλει ό τρελός ρυθμός έντατικοποίησης της ζωής πού προωθεί ή καπιταλιστική άνάπτυξη. Αυτό έχει σάν άποτέλεσμα οί. περισσότεροι άπό μās νά δουλεύουν ύπερωρίες ή άκόμη και διπλοβάρδιες θυσιάζοντας έτσι τη ζωή τους στό βωμό τών καταναλωτικών αγαθών πού πλημμυρίζουν την άγορά. Σ' αυτήν την κατάσταση έρχεται νά προστεθεϊ και ή έντατικοποίηση της παραγωγής πού προωθείται άπ' την τεχνολογική άνάπτυξη (π.χ. ένώ παλιότερα στά κλωστο-υφαντουργεία ένα άτομο παρακολουθούσε και δούλευε 1-2 άπ' τίς παλιές μηχανές σήμερα, μέ τίς καινούργιες μηχανές, ένα άτομο μπορεί νά παρακολουθεϊ 6-12). "Έτσι ,

παρουσιάζεται τό φαινόμενο άπό την μία νά υπάρχουν εργαζόμενοι πού νά δουλεύουν μέ τρελούς ρυθμούς 10-16 ώρες την ήμέρα ένώ άπ' την άλλη, χιλιάδες άλλοι νά περνούν σέ μία έξαθλιωτική άνεργία.

Σύντροφοι,

"Όσο περισσότερο δουλεύουμε τόσο λιγώτερο ζούμε! Ό χρόνος της εργασίας είναι τριπλά χαμένος για μās. Είναι χρόνος πού θά ευχαριστιόμασταν νά χρησιμοποιήσουμε στόν έρωτα, στίς πραγματικές επιθυμίες, στην έλεύθερη δημιουργία. Είναι χρόνος σωματικής και ψυχικής φθοράς. Καί, τέλος, καθορίζει τη μιζέρια του ύπόλοιπου χρόνου, του δήθεν "ελεύθερου", πού όρίζεται σάν χρόνος κατανάλωσης και επανάκτησης της ίκανότητας για εργασία. Η ολοκληρωτική ύποταγή μας κατά τη διάρκεια

της εργασίας (άν εξαιρέσουμε τό σαμποτάζ, τη "λούφα", τίς άπεργίες ζήλου, τίς κλοπές ή τη χρησιμοποίηση τών μηχανών προκειμένου νά επιδιορθώσουμε ή νά κατασκευάσουμε μικροαντικείμενα για μās τούς ίδιους, την ώρα της δουλειάς) σέ μία έξουσία πού ύπάρχει έξω άπό μās και έναντίον μας, έχει σάν συνέπεια την πλήρη άποξένωση άπό την σκοπιμότητα και τό προϊόν της εργασίας μας. Η κατανάλωση είναι έμπρακτη επιβεβαίωση της άποξενωμένης εργασίας και ταυτόχρονα μία άπαραίτητη προϋπόθεση για την εξακολούθησή της. Η μιζέρια της κατανάλωσης άντιστοιχεί στην μιζέρια της εργασίας.

Η ιστορία άν άπ' τη μία μεριά είναι ιστορία του κεφάλαιου και της καταστολής άπ' την άλλη είναι ιστορία της εξέγερσης και του γενικευμένου έμπρησμού της έμπορευματικής κοινωνίας: Παρισινή Κομμούνα 1871, Σικάγο 1886, Ρώσικη επανάσταση 1917-21 (πρίν εγκαθιδρυθεϊ ή μπολσεβίκικη γραφειοκρατία), Μαχνοβτσίνα '20-'21, Κροστάνδη '21, Γερμανία '19-'20, Ισπανία '36, Άν. Γερμανία '53, Ούγγαρία '56, Μάης '68, Πολωνία '70 - '71 και '76, Ιταλία '77.

Αλλά και στίς μέρες μας άπ' τίς τέσσερις άκρες του κόσμου φτάνουν τά μηνύματα της έπέρχόμενης κοινωνικής επανάστασης: Πολωνία '80, Όλλανδία, Δυτ. Γερμανία, Έλβετία.

"Η ό νικηφόρος καπιταλισμός θά καταστρέψει την ανθρώπινη ζωή

"Η τό νικηφόρο προλεταριάτο, άρνούμενο τό ρόλο του μισθωτού σκλάβου, θά της ξαναδώσει τη χαμένη της ύπόσταση.

Πρωτοβουλία Όμάδων Άναρχικών Άθήνας

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ, Παρασκευή 1η Μάη, 11π.μ.
